



ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร  
ว่าด้วยวินัยนักศึกษา  
พ.ศ. ๒๕๕๒

เพื่อให้ศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นนักศึกษาที่ดี มีความรับผิดชอบ และเคารพในสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น มีความประพฤติดีปฏิบัติชอบ อารมณ์ดีซึ่งเกียรติและควมมีระเบียบวินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลพระนคร

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“อาจารย์” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้มีตำแหน่งทางวิชาการ และหมายความรวมถึงเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่สอน

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้เข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๕ นักศึกษาต้องรักษาวินัยตามหมวดนี้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องแต่งเครื่องแต่งกายนักศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และแต่งกายให้สุภาพเหมาะสมแก่กาลเทศะ

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษาได้ทันที เมื่อเจ้าหน้าที่ขอตรวจสอบ

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องเชื่อฟังคำสั่ง และปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำตักเตือนโดยชอบของเจ้าหน้าที่ ไม่แสดงกิริยาอาการกระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ ดูหมิ่น หมิ่นประมาท กลั่นแกล้ง เหยียดหยาม หรือกระทำการที่ไม่สมควรประการอื่นๆ

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งของมหาวิทยาลัยหรือคณะอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องไม่สูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่

ข้อ ๑๑ นักศึกษาต้องไม่ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยหรือผู้อื่น

ข้อ ๑๒ นักศึกษาต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ หรือเป็นการรบกวนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ หรือการทำกิจกรรมของคณะหรือมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ นักศึกษากระทำการดังต่อไปนี้ ถือว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น หรือแสดงพฤติกรรมในลักษณะนักเลง

อันธพาล

(๒) ดื่มสุรา ของมีเมา หรือเมาสุราอาละวาดในบริเวณมหาวิทยาลัย

(๓) ประพฤติผิดศีลธรรมอันดี กระทำการลามก อนาจาร หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเองหรือมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๔) ประพฤติเสื่อมเสียในทางชู้สาว

(๕) ทูจริตหรือพยายามทูจริตในการสอบ

(๖) เล่นหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับห้องหรือสนับสนุนการเล่นการพนันภายในมหาวิทยาลัย

(๗) ลักทรัพย์ ยักยอก กรรโชกทรัพย์ ฉ้อโกง ข่มขู่ บังคับ ชื่นใจ หรือ ริดไถบุคคลอื่น

(๘) รายงานเท็จ แจ้งข้อความเท็จ ปลอมแปลงเอกสารหรือลายมือชื่อ ผู้อื่น

(๙) พกพาอาวุธ วัตถุระเบิดหรือสิ่งผิดกฎหมายอื่นเข้ามาในบริเวณมหาวิทยาลัย

(๑๐) เสพ มีไว้ในครอบครอง มีไว้เพื่อจำหน่ายแจกซึ่งยาเสพติดให้โทษ

(๑๑) ยุยง ก่อเหตุวุ่นวายร้ายแรงให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย เว้นแต่การใช้สิทธิโดยชอบ

ด้วยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ

(๑๒) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๔ โทษทางวินัย มี ๘ สถาน คือ

(๑) ทำทัณฑ์บน

(๒) ตัดคะแนนความประพฤติ

(๓) บำเพ็ญประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยหรือสังคม ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) ตัดสิทธิการเข้าสอบ

(๕) งดออกหนังสือแสดงผลการศึกษา

(๖) ยับยั้งการอนุมัติปริญญา

(๗) พักการศึกษา

(๘) ให้ออก

ข้อ ๑๕ การลงโทษนักศึกษาให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่านักศึกษา ผู้ถูกลงโทษ กระทำผิดวินัยในกรณีใดและตามข้อใด

## หมวด ๒

## การสอบสวน

ข้อ ๑๖ เมื่อมีการกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่านักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้คณะดีของคณะที่นักศึกษาศึกษาอยู่ ดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีนี้มีมูลควรกล่าวหาว่านักศึกษานั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ยุติเรื่อง แต่หากเห็นว่ามีมูลควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานพอสมควร ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับนักศึกษานั้นต่อไป เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำผิดวินัยที่มีใช้ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือนักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาได้ให้การรับสารภาพต่อเจ้าหน้าที่ หรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

กรณีนักศึกษาต่างคณะกระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๗ คณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วยประธานกรรมการและและกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ และให้เจ้าหน้าที่คนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๘ การดำเนินการสอบสวน ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติของคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๙ ในการสอบสวน ให้ยึดหลักการให้นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสคัดค้านกรรมการรับทราบข้อกล่าวหามีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานอย่างเต็มที่ และต้องคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๐ ในการสอบถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะให้ถ้อยคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน และมีให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือกรณีมีการสอบถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธินำพยานหรือที่ปรึกษาเข้ามาในที่สอบสวนได้

ข้อ ๒๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติว่านักศึกษาผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด และทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเข้าใจแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๒๒ ในระหว่างการสอบสวน หากปรากฏว่านักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตายหรือลาออกจากการเป็นนักศึกษา ให้ยุติเรื่อง

## หมวด ๓

## การสั่งลงโทษ

ข้อ ๒๓ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจสั่งลงโทษโดยทำทัณฑ์บน ตัดคะแนนความประพฤติ หรือให้บำเพ็ญประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยหรือสังคมให้เหมาะสมกับกรณีความผิด

ข้อ ๒๔ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจสั่งลงโทษตัดสิทธิการเข้าสอบ งดออกหนังสือแสดงผลการศึกษา ยับยั้งการอนุมัติปริญญา พักการศึกษา หรือให้ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ข้อ ๒๕ อาจารย์มีอำนาจสั่งลงโทษทำทัณฑ์บน หรือตัดคะแนนความประพฤติได้ครั้งหนึ่งไม่เกินสี่สิบคะแนน

คณบดี มีอำนาจสั่งลงโทษทำทัณฑ์บน ตัดคะแนนความประพฤติครั้งหนึ่งไม่เกินสี่สิบคะแนน ให้บำเพ็ญประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยหรือสังคมตามวิธีการที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด ตัดสิทธิการเข้าสอบ งดออกหนังสือแสดงผลการศึกษา ยับยั้งการอนุมัติปริญญา หรือพักการศึกษาครั้งหนึ่งไม่เกินสองภาคการศึกษา รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษานอกจากมีอำนาจสั่งลงโทษเช่นเดียวกับคณบดีตามที่กำหนดในวรรคสองแล้ว ให้มีอำนาจสั่งลงโทษให้ออกด้วย

ข้อ ๒๖ นักศึกษาแต่ละคนมีคะแนนความประพฤติหนึ่งร้อยคะแนนต่อปีการศึกษา ผู้ใดถูกลงโทษ ตัดคะแนนความประพฤติรวมกันเกินกว่าสี่สิบคะแนนต่อปีการศึกษา ให้หมดสิทธิสอบในภาคการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนั้น โดยไม่กำหนดค่าระดับคะแนนในวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษานั้น และไม่นำหน่วยกิตมาคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ข้อ ๒๗ ในการพิจารณาสำนวนการสอบสวน หากคณบดีเห็นว่าพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดควรลงโทษนักศึกษาในสถานโทษให้ออก ให้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๒๘ เมื่อมีคำสั่งลงโทษนักศึกษาผู้ใดแล้ว ให้คณะที่นักศึกษากระทำความผิด บันทึกกรณีความผิด ฐานความผิดและระดับโทษที่ได้รับไว้ในทะเบียนประวัตินักศึกษา และเก็บเพื่อรอทำลายตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ

#### หมวด ๔

#### การอุทธรณ์

ข้อ ๒๙ นักศึกษาผู้ใดถูกลงโทษทำทัณฑ์บน ตัดคะแนนความประพฤติ หรือให้บำเพ็ญประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยหรือสังคม มีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิการบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งลงโทษ และให้อธิการบดีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับอุทธรณ์

ข้อ ๓๐ นักศึกษาผู้ใดถูกลงโทษตัดสิทธิการเข้าสอบ งดออกหนังสือแสดงผลการศึกษา ยับยั้งการอนุมัติปริญญา พักการศึกษา หรือให้ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินัยนักศึกษาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งลงโทษ โดยให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณบดีหรืออธิการบดี

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินัยนักศึกษา พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่อธิการบดีได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๓๑ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินัยนักศึกษา ประกอบด้วยอธิการบดีเป็นประธานและกรรมการอื่นรวมจำนวนไม่เกินเจ็ดคน

ข้อ ๓๒ ให้อธิการบดีหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินัยนักศึกษาพิจารณาคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษจากคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งและสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณา กรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา จะสอบสวนหาพยานหลักฐานเพิ่มเติม หรือมอบให้คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้

ข้อ ๓๓ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของอธิการบดีหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินัยนักศึกษาแล้วแต่กรณีโดยเร็ว

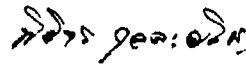
คำวินิจฉัยคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษของอธิการบดีหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์  
วินัยนักศึกษาให้ถือเป็นที่สุด

#### บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๔ นักศึกษาผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจ  
สั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้มีอำนาจสั่งลงโทษนักศึกษาตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลว่าด้วยการปฏิบัติตน  
ของนักศึกษาและผู้มารับบริการทางวิชาการจากสถาบัน พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน  
การพิจารณาและการดำเนินการเพื่อลงโทษให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่กรณีที่ได้มีการสอบสวน  
หรือพิจารณาโดยถูกต้องตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการสอบสวน  
หรือการพิจารณานั้นเป็นอันใช้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

พล.อ.



(พิจิตร กุลละวณิชย์)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร